

Серію «Веселі історії» засновано 2023 року

Geronimo Stilton
IL GIALLO
DEL PAPPAGALLO

Text by Geronimo Stilton
Art Director: Fernando Ambrosi
Artistic coordination by Lara Martinelli
Cover illustration by Alessandro Muscillo
Story illustrations by Alessandro Muscillo
Illustrations accompanying the graphics by Andrea Benelle
Graphic design di copia&incolla snc (Verona)
© 2021 - Mondadori Libri S.r.l., Milano info@edizpiemme.it
International Rights for this title and this language © Atlantyc S.r.l.
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
www.atlantyc.com - contact: foreignrights@atlantyc.it
All rights reserved. The moral right of the author has been asserted.

Based on an original idea by Elisabetta Dami

Questo libro è stato tradotto grazie a un contributo per la traduzione assegnato dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale italiano.

Видання твору українською мовою здійснено за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ та міжнародного співробітництва Італії.

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the copyright holder.

Стілтон, Джеронімо.

С80 Небезпечний свідок : книжка 2 : казкова повість : для дошк. й мол. шк. віку / Джеронімо Стілтон; пер. з італ. Володимир Чайковський. — Київ : ВИДАВНИЦТВО РМ, 2025. — 120 с. : іл. — (Серія «Веселі історії»).

ISBN 978-617-8512-27-9.

ISBN 978-617-8248-13-0 (серія).

Я й гадки не мав, що, піклуючись про пораненого папугу, вскочу в халепу... Але саме так сталося!

Між візитом до ветеринара і походом до зоомагазину я натрапив на доказ злочину банди злодіїв... Страх котячий!

УДК 821.131.106-93*Д/*Мл

ISBN 978-617-8512-27-9

ISBN 978-617-8248-13-0 (серія)

ISBN 978-885-667-854-3 (італ.)

© Чайковський В. Б., пер. з італ., 2025

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2025

Ця дивна історія почалася взимку, однієї морозяної, **похмурої** суботи, у пообідню пору...

Я був удома, але вагався щодо того, чи мені краще:

- а) вмотитися в кріслі з гарною книжкою;
- б) приготувати собі гарячий шоколад зі смаком сиру таледжіо;
- в) вивести Спагетто на **коротеньку** вечірню прогулянку.

— Бр-р-р! — здригнувся я. — Дуже сумнів-не задоволення десь вештатися в таку погоду!.. Може, сьогодні варто залишитися вдома? Що скажеш, Спагетто? Спагетто?!

Мій собака не відповідав. Хропів собі, умотивившись перед каміном:

— **хр-р! хр-р! хр-р!**

Зазвичай не може дочекатися прогулянки й тягне мене з дому за будь-якої погоди. Та цього вечора чомусь навіть він вважав, що краще покуняти в теплій вітальні, на улюбленому килимку!

Тож я вирішив узяти з нього приклад і вибрав варіант «а», тобто вмотивуватися в кріслі перед каміном із **гарною книжкою**. Утім, це не завадило мені реалізувати також варіант «б», що передбачав гарячий шоколад зі смаком сиру таледжіо.

Справжній релакс!

Бо в холодний зимовий день, що, друзі мої, може бути кращим за цікаву книжку й горнятко ситного **гарячого шоколаду** зі смаком таледжіо?

Та щойно я сьорбнув гарячий шоколад, як розлігся жахливий крик.

— **А-А-А-А-А-А-А-А-А!** Відповідай, розтелепо! **А-А-А-А-А-А-А-А-А!**

Я аж підскочив із несподіванки:

— Що відбувається?!

Спагетто, великий, але трохи лякливий пес, **СТРИБНУВ** мені на коліна, скімлячи з переляку, як цуценя, — мій гарячий шоколад розлився на підлогу.

Хай йому грець!

Прощавай, тихий вечоре...

А **несамовиті крики** тимчасом не припинялися:

— *А-а-а-а-а!* Візьми слухавку, телепню! Візьми слухавку, телепню! Візьми слухавку, телепню!

Тоді я нарешті зрозумів, що то мій телефон, на якому хтось підступно змінив звичний рингтон.

Хто б міг до такого вдатися?

Я мав тільки один спосіб з'ясувати — відповісти на **ДЗВІНОК**.

Я в нестямі мацав довкола себе липкими від гарячого шоколаду лапами, шукаючи телефон.

*За всю моцарелу світу! Куди я його поклав?
Нарешті я знайшов його на звичному місці,
на журнальному столику, але за цей час всюди
наляпав гарячим шоколадом.*

Який розгардіяш!

Треба було все це прибирати.

Прощавай, затишний вечоре...

— **Алло! Хто дзвонить?** — роздратовано буркнув я, щойно знайшов телефон.

— Це я, Пулапка! Сподобався новий рингтон, який я тобі встановив, розтелепо? Я особисто його розробив, зі спецефектами **«НІЧНІ ЖАХИ»**. Так я принаймні знатиму напевно, кузене, що ти відповіси на телефонний дзвінок. Не хочеш мені подякувати?

— Ні, не хочу, бо я тобі не вдячний. Я обурений тим, що ти потайки брав мій телефон!

Проте Пулапку такий аргумент анітрохи не переконав:

— Дарма! Ти мав би бути мені вдячний, бо ти ніколи — ну от ніколи-ніколи — не чуєш дзвінка! Відтак знай, що я персоналізував **рингтони** до всіх — тобто геть усіх — абонентів на твоєму телефоні, щоб ти завжди знав, хто тобі дзвонить! Що тепер скажеш? Я геній?

ПЕРСОНАЛІЗОВАНІ МЕЛОДІЇ

SUONERIE

Бенджамін: Дядьку Дькі, поквался!

Піна: Час попоїсти!

Діг Торквато: ОНУЧЕ! ТИ ВЖЕ ДОРО-О-О-О-СЛИЙ!

Рєбєлла: МАЛЮЧЕ-ПУХЛЯЧЕ, ТРЕБА ПОБАЛАКАТИ!

Тєя: ДЖЕРІ! ВІЗЬМИ СЛУХАВКУ!

Тєнєбрєзє: ЧИКІТО!

Трєппі: ЯК ТОБІ ЖАРТИК?